

GEDENKT
de diepbetreurde
SLACHTOFFERS
van

5 September 1943
door den bomaanval te
GENTBRUGGE

Van op den toren waar het noodsein voor luchtgevaar werd gegeven, stond een man op het vernielingswerk, tusschen hoop en vrees toe te kijken, bekommerd om het lot van zijn geliefde huisgenooten. Eerst zag hij de kapel verdwijnen en daarna weer uit het stof verrijzen! Hij hoopte op redding... Helaas! zijn brave echtgenoot dood, en zijn beide kinderen levend onder de puinen begraven! De Redding van de jongen en het meisje bracht een zoete verlichting; doch ze was van korten duur, want de wonden hadden doodelijke gevolgen.

Zwaar is de verwoesting van zooveel stoffelijk goed, zwaarder nog het verlies van zooveel schoone menschenlevens en de verwoesting van zooveel zoet familiesgeluk! Niemand weet hoezeer men reeds aan elkander was gehecht in dit zoo pas samengesmolten huisgezin!

Goede echtgenoot, als een Simon van Cyrene zijt gij reeds een deel van den kruisweg met den Meester opgegaan; wij hadden geschikt samen nog veel voldoening te beleven aan ons zoo liefstallig meisje en ons zoo braaf jongentje. God heeft gewild dat zij mij volgden waar zij met moeder samen aan u blijven denken, voor u blijven bid den en om troost en opbeuring zullen smeeken.

Mocht gij, dit is onze vurigste wensch van hierboven, diep neergebogen als den Cyreneër uw kruis aanvaarden en met geloof moedig dragen.